

Kristýna z El Paky

Lokálka

1. Tam poblíž návěstí žil jen tak pro štěstí
muž, který závory spouštěl, když slyšel vlak znít,
měl domek služební s malými okny
a dceru Kristýnu - toužil z ní průvodčí mít,
když malá bývala, tatínka štípala
kleštěma do ucha ve chvíli, kdy tvrdě spal,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
2. A roky letěly, děvče, už dospělý,
zaneslo osobní dotazník na ČSD,
dostalo ze skladu mundúr a kleště,
zasvětilo dráze život, a s ním srdce své,
"tak štěstí začíná," řičela Kristýna,
když se s ní vlak směrem na Kolín pohupoval,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
3. Oči plný něhy, v ruce dva potěhy
třímala, když dbala na blaho cestujících,
pražce a výmoly, zvuk písku pod koly
každému připomněl ten její andělský smích.
"Kdopak si přistoupil?" volala ze všech sil,
ozvěnu tunelů její hlas přehlušoval,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
4. Z vojenské posádky dal se s ní do hádky
vojín, co opustil útvar bez povolení,
tak malér začíná, mínila Kristýna
a dala mu pěstí pod oko poučení,
v krvi dvě promile, tvářil se zavile,
když s její pomocí za jízdy vystupoval,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
5. Tak roky plynuly, aniž ji minuly,
přišel čas odevzdat erární kleště a plášť,
odmítla pohodu, vzdala se důchodu,
s odznakem "revizor" objíždí vlast křížem-kráž,
kdo jede načerno, neudělá terno,
směje se zbytečně tak, jako já jsem se smál,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
při jízdě načerno osud mi do cesty dal.